

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

vendigt, at der er Forstaaelse med disse Organisationer om de Forhold, som vil opstaa, naar denne Lov skal anvendes. Men saaledes som det allerede er fremgaaet af, hvad der er sagt af det ærede Medlem Hr. Fibiger, er det ikke alene de danske Fiskere, men ogsaa de færøske, ikke alene de danske Eksportører, men ogsaa Færøernes og Islands, det drejer sig om. Derfor vil det være nødvendigt under de skiftende Forhold at forhandle med de forskellige Organisationer. Jeg bekræfter ganske overfor det ærede Medlem, at det naturligvis er Hensigten, naar der er Tale om Tørfisk og Saltfisk, at forhandle ogsaa med de Sammenslutninger, for hvilke disse Varer har særlig Interesse.

Jeg fraraader derfor, at der foretages de af det ærede Medlem Hr. A. Chr. Christensen nævnte Ændringer, ikke af Uvillie mod at have Organer at raadføre sig med, men fordi det er praktisk umuligt at indføre i Loven, hvad der i saa Henseende skal ske, men jeg kan sige, saaledes som det er udtrykt i Bemærkningerne, at det er Hensigten at søge Overenskomst med dem, der har Interesser paa de paagældende Omraader.

Naar det ærede Medlem Hr. Fibiger spurgte, om Tørfisken er med under Reguleringen, kan jeg sige, at det er endnu ikke helt klart, om man i Forhold til den dansk-engelske Overenskomst vil medregne den virkelige Klipfisk eller Tørfisk under den Kontingentering, som nu skal finde Sted. Men hvis det sker, saa er den jo indbefattet under den Tekst, Lovforslaget har, idet der staar „saltet Fisk samt Fiskevarer“. Hvis Tørfisken altsaa kommer med under Kontingenteringen, vil den ogsaa kunne omfattes af det Udførselsforbud, der eventuelt kan blive nødvendigt. Dernæst vil altsaa de Forhandlinger, som maa føres med de deri interesserede Parter, selvfølgelig finde Sted.

Jeg takker for Tilslutningen og anbefaler, at man vedtager Lovforslaget uændret, idet jeg giver Tilsagn om, at man paa alle Stadier vil forhandle med de interesserede og søge Overenskomst tilvejebragt med disse om de Regler, der skal udstedes angaaende den Indførsel, der bliver tilladt, naar den hele Overenskomst er i Orden.

A. Chr. Christensen: Efter det udtrykkelige Tilsagn, som den højtærede Minister har givet nu, skal jeg frafalde Ønsket om Udvalgsbehandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Indstilling fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen.

Forhandlingen genoptoges.

Christmas Møller: Jeg ønsker kun at gøre et Par ganske enkelte Bemærkninger i Tilslutning til de Taler, der i Gaar lød fra konservativ Side. Jeg har ikke haft Lejlighed til i Enkeltheder at høre alt, hvad der blev sagt, ganske simpelt af den Grund, at saaledes som Tingets Arbejde gaar — det ved man udmærket godt —, er der paa et Tidspunkt som det nuværende overmaade meget Udvalgsarbejde, som skal passes af dem, der er Ordførere i Sagerne, og som Følge deraf kan man tidt ikke være til Stede i Salen. Men jeg kender jo den højtærede Anden Næstformands Synspunkter og har ogsaa flygtigt kunnet læse, hvad dette ærede Medlem, Hr. Parkov, har sagt, og vil i det store og hele kunne tiltræde det ærede Medlems Bemærkninger. Jeg havde den Glæde at høre det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Tale og vil gerne sige, at jeg er fuldkommen enig i den Kritik af det, man her staar overfor at gennemføre, som det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer fremsatte.

Jeg vil for det første sige, at det, der er Fejlen ved Arbejdet her i Rigsdagen — men det, som man overhovedet ikke rører ved —, er, det kan vi sikkert alle være enige om, den Maade, hvorpaa Udvalgsarbejdet foregaar, idet der hersker det Forhold — man kan endogsaa kalde det sædvanemæssigt begrundet —, at hvis der ikke er noget videre Arbejde i Tinget, eller hvis Tinget ikke holder Møde en af de fire Hverdage, hvor det normalt holder Møde, kan man overhovedet ikke have Udvalgsarbejde her i Tinget. At dette er en overordentlig stor Fejl, tror jeg ikke, man fra nogen Side vil bestride. Den højtærede Forsvarsminister nikker genkendende til Betragtninger, som han kender fra sin Formandstid, hvor han søgte at faa Udvalgsarbejdet fremmet ved at lade Rigsdagsarbejdet i Salen hvile. Det, som man først maa kritisere ved selve Arbejdsmaaden, er, at den Maade, hvorpaa Udvalgsarbejdet